

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/514/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212407
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613212407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, proti odporcovi: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, o zaplatenie 635,96 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/300/2013-39 zo dňa 17.2.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, ako aj vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým bol odporca zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu 437,44 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, odvolaním nenapadnutom, **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 437,44 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol.

Vychádzal z toho, že v rámci spotrebiteľského právneho vzťahu existujúceho medzi účastníkmi (resp. právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom) uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.5.2010 neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. g/ (konečná splatnosť spotrebiteľského úveru), písm. i/ (výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), písm. j/ (ročná percentuálna miera nákladov, ďalej len „RPMN“) a písm. k/ (priemerná hodnota RPMN) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Vzhľadom k tomu sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 označeného zákona), keď ide o úver poskytnutý cez kreditnú kartu. Ako vyplýva zo splátkového kalendára, odporca vyčerpal úver pozostávajúci z istiny 690 eur, z ktorej zaplatil 256,10 eur, teda na úhradu rozdielu 433,90 eur bol odporca v prospech navrhovateľa zaviazaný. Okrem toho zaviazal súd odporcu aj k zaplateniu čiastky 3,54 eur predstavujúcej navrhovateľom uplatnený nárok na úrok z omeškania v zmysle doplnenia návrhu zo dňa 7.2.2014. Vzhľadom na bezúročnosť úveru navrhovateľovi neprináleží úrok z úveru 98,69 eur zahrnutý do uplatnenej istiny. Rovnako navrhovateľovi nebol priznaný poplatok za upomienku vo výške 4 eurá, keďže nebolo preukázané, žeby sa odporca platne k takému záväzku zaviazal a tiež nebola preukázaná realizácia tejto upomienky. Navrhovateľovi tiež nebol priznaný nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 11,84 eur zahrnutej do istiny, keď nebolo preukázané platné (písomné) dojednanie tohto nároku.

O trovách konania súd I. stupňa rozhodol tak, že odporca je povinný ich navrhovateľovi nahradiť v rozsahu 37,56 %, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 58,72 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Vychádzal z toho, že navrhovateľ bol úspešný len v časti (§ 142 ods. 2 O.s.p.), jeho čistý úspech predstavuje 37,56 %. Trovy konania pozostávajú zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia, ktoré jednotlivo aj vyšpecifikoval. Vzhľadom na zastúpenie navrhovateľa advokátom zaviazal odporcu k povinnosti náhradiť trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku, čo do zamietnutia návrhu vo zvyšku a čo do trov konania, podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie a domáhal sa zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že odvolací súd vyhovie jeho návrhu aj vo zvyšnej časti, eventuálne zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Namietal záver prvostupňového súdu, že dotknutá zmluva neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, pričom pomenoval/vypočítal jednotlivé obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a pri každej náležitosti poukázal na ten-ktorý bod zmluvy zo dňa 26.5.2010. Osobitne pri náležitosti podľa písm. g/ (konečná splatnosť úveru) uviedol, že nakoľko ide o revolvingový úver, konečnú splatnosť úveru z objektívnych príčin nie je možné určiť; pri náležitosti podľa písm. i/ (výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) argumentoval, že údaje sú uvedené na prednej strane zmluvy v bode 38., 39. 53.; pričom vzhľadom na charakter revolvingového úveru, ktorý spotrebiteľ čerpá podľa svojej vlastnej vôle, nebolo možné počet splátok z objektívnych dôvodov stanoviť; pri náležitosti podľa písm. j/ (RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere) konštatoval, že vzhľadom na charakter spotrebiteľského úveru - revolving nebolo možné údaj o RPMN stanoviť; pri náležitosti podľa písm. k/ (priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok) uviedol, že údaj je uvedený v bode 41. zmluvy.

Zároveň odvolateľ poukázal na ust. § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, kde sa počíta s možnosťou, že RPMN nebude možné určiť, pre ktorý prípad bola stanovená povinnosť dodávateľa informovať spotrebiteľa o úverovom limite, ak je stanovený, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a o podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená. S odvolaním sa na závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27.1.2011 uzavrel, že v prípade dotknutej zmluvy došlo k uplatneniu výnimky z povinnosti uvádzať údaj o RPMN, keď tento nebolo možné uviesť z dôvodu, že sa jedná o revolvingový úver; zároveň boli odporcovi poskytnuté všetky údaje v zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. (z toho titulu nedotknutým zostal rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bolo návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovené) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V prejednávanej príhode sa jedná o spotrebiteľský úver formou revolvingu (na základe kreditnej karty). Pri tejto forme úveru je stanovený „len“ tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať. Skutočná výška čerpaných prostriedkov, a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania (pravidelnosť, výška atď.) sú však v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Nakoľko tieto údaje sú podkladovými pre určenie RPMN, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný, ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť.

Na druhej strane však je možné stanoviť výšku RPMN pre určitú modelovú, východiskovú situáciu, vychádzajúc z nastavených parametrov úverovej zmluvy v čase jej podpisu. Je možné vychádzať napríklad z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru (ktorú výšku je možné pre účely výpočtu rozdeliť aj na niekoľko častí), výšky splátok (keďže je zrejmé, že každá splátka je vo výške 4 % z dlžnej sumy (bod 39. zmluvy), pri splatnosti každej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci (bod 53. zmluvy), na základe čoho je možné stanoviť aj konečný počet splátok.

Uvedenému napokon korešponduje i znenie Hlavy 5 § 9 úverových podmienok samotného navrhovateľa (č.l. 8 spisu), obsahujúce uvedenie (príkladmo) RPMN za vymedzených/konkrétnych okolností. Predmetný „výpočet“ však mal byť obsahom úverovej zmluvy, nie len prílohy majúcej charakter všeobecných zmluvných podmienok, ktoré predstavujú dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, bez možnosti dojednať (v nich) podstatné náležitosti právneho úkonu.

Pokiaľ teda úverová zmluva zo dňa 26.5.2010 údaj o RPMN určený v zmysle predchádzajúceho odseku neobsahuje, keď odvolateľ netvrdil opak, je opodstatnený záver súdu prvého stupňa, že úver sa v prejednávacom prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. j/ v spojení § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch). Možno v danej spojitosti dodať, že účelom zakotvenia obligatórneho charakteru (uvádzania) údajov priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je, aby spotrebiteľ, ktorý ju uzatvára, mal možnosť porovnať tento údaj (vypovedajúci o priemernej výške RPMN od všetkých poskytovateľov úverov pre obdobné typy úverov) s údajom - výškou RPMN, pri ktorej je mu poskytovaný úver od dodávateľa, s ktorým uzatvára predmetnú zmluvu, a posúdiť, či poskytovaný úver je pre neho výhodný alebo nie (v porovnaní s inými poskytovateľmi obdobných úverov). Absencia tohto údajov v zmluve znemožňuje spotrebiteľovi vyhodnotiť výhodnosť jemu poskytovaného úveru.

Odhliadnuc od konštatovaného, ďalším obsahovým nedostatkom zmluvy o úvere zo dňa 26.5.2010 je vyjadrenie údajov o ročnej úrokovej sadzbe úveru (bod 40. zmluvy) dvoma číselnými hodnotami 26,28 % a 11,88 %. Až po dôkladnom štúdiu textu zmluvy a podaní navrhovateľa urobených v priebehu konania je možné zistiť, že predmetné dve číselné hodnoty predstavujú alternatívnu úrokovú sadzbu úveru v závislosti na výške vyčerpanej čiastky v zmysle Sadzobníka. Na toto vysvetlenie odkazuje znak „*“ uvedený pri dvoch číselných hodnotách, ku ktorému vysvetlivka sa nachádza na konci veľmi drobným písmom písaného textu umiestneného v dolnej polovici úverovej zmluvy zo dňa 26.5.2010.

Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru je pre spotrebiteľa dôležitým údajom z hľadiska jeho vedomosti o nákladovosti úveru (v časti úroku, ktorý možno považovať za podstatnú, dominantnú zložku celkových nákladov úveru). Preto je z hľadiska ochrany spotrebiteľa namieste požiadavka na jednoznačnosť a prehľadnosť tohto údajov, keď vzhľadom na výšku úverového rámca určenú pri podpise zmluvy bolo nesporné, že sa na poskytnutý úver vzťahovala úroková sadzba vo výške 26,28 % ročne (podanie navrhovateľa zo dňa 7.2.2014). To, že je v úverovej zmluve daný údaj uvedený dvoma číselnými hodnotami, možno považovať za okolností opísaných v predchádzajúcom odseku za nezrozumiteľné, mätúce, a vo svojich dôsledkoch ako absenciu údajov o ročnej úrokovej sadzbe, čo má tiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 4 ods. 2 písm. h/ v spojení s § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch).

Aj s prihliadnutím na uvedené je vecne správnym záver súdu prvého stupňa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a nadväzne aj samotné rozhodnutie vo veci. Zároveň je preto hľadiska procesnej ekonomie bezpredmetné zaoberať sa otázkou, či zmluva o úvere zo dňa 26.5.2010 ne/obsahovala ostatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých absenciu predmetnej zmluvy vytkol v napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa.

Z iných dôvodov nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa navrhovateľ nenamietal. Odvolací súd, súc viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ vo svojom odvolaní vymedzí v lehote zákonom stanovenej na podanie odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Napokon, odvolateľ síce napadol aj výrok o trovách konania, svoje odvolanie však osobitne neodôvodnil. Odvolací súd preskúmal závislý výrok o trovách konania a ako vecne správny, zodpovedajúci zásadám rozhodovania o trovách konania v sporových veciach na základe čiastočnej úspešnosti toho ktorého z účastníkov (§ 142 ods. 2 O.s.p.), ho potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto by bol inak povinný nahradiť odporcovi jeho trovy. Tomu však žiadne trovy v spojení s opravným prostriedkom navrhovateľa nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.